نگاه

اتحاد ناموزون

حسن هادی . کارشناس روابط بین‌الملل

● مدتی است سه کشور آمریکا، اسرائیل و عربستان به شکل نامتجانسی با هم پیوند خورده‌اند. این پیوند فرمایشی یا بهتر است بگوییم مصلحتی، بیشتر شبیه دوستی‌های بی‌پایه و اساسی است که به تلنگری از هم پاشیده می‌شود؛ دوستی‌هایی که نه از سر منافع ملی- میهنی، بلکه از سر توافقات و اهداف و ژست‌های کاملا شخصی شکل گرفته است. هنوز تنفر نتانیاهو از باراک اوباما و متقابلا ترشرویی اوباما نسبت به او در ذهن‌ها هست. آمدن ترامپ بیش از اینکه خود او را خوشحال کند، نتانیاهو را مدهوش کرد. سربه‌هوایی ولیعهد جوان سعودی که خرقه سوزان نیاکان خود شده و بی‌هیچ توجهی به جایگاه کشورش در میان اعراب که روزی داعیه ام‌القرایی جهان عرب را داشت، نیز ترامپ را از خود بیخود کرد تا جایی که محمد بن سلمان اکنون به سوگلی پول‌دار ترامپ تبدیل شده و با کاراکتری عوام‌فریبانه در اوهام خود ژاندارمی منطقه را در ذهن می‌پروراند، غافل از آنکه خود و کشورش را به نابودی نزدیک‌تر کرده است. اهداف زیادی را می‌توان برای این دوستی ناهمگون برشمرد که برخی از مهم‌ترین آنها به‌اجمال اشاره خواهد شد. در دوران جنگ سرد جدید ترامپ با پیروی از ترومن که خالق جنگ سرد بین ایالات متحده آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی بود، به فکر ایجاد فضایی ناامن و راه‌اندازی جنگ‌های نیابتی برای تضعیف رقیب تاریخی خود، روسیه و تجزیه منطقه خاورمیانه و کم‌رنگ‌کردن حضور متحدان روسیه در این منطقه افتاد. غافل از اینکه شرایط کنونی بسیار متفاوت‌تر از سال ۱۹۴۷ بوده و جهان در مدار صلح می‌چرخد. این تلقی اشتباه از تاریخ، ترامپ را در تنگناهای بسیاری ازجمله رویارویی با متحدان دیرین خود و تضعیف موقعیت بین‌المللی کشورش نزد مجامع و سازمان‌های بین‌المللی قرار داده است. بدون شک منافع آمریکا در خاورمیانه با حضور مقتدرانه ایران به خطر افتاده، معادلات عربستان در یمن و آمریکا در سوریه کاملا به‌هم ریخته و هزینه‌های گزافی که بر کشورهای خود وارد کرده‌اند، اکنون به اهرم‌های فشار قدرتمندی در دستان رقبای داخلی‌شان تبدیل شده است. از سوی دیگر کشتار بی‌رحمانه مردم فلسطین به دست اسرائیل موقعیت جهانی این رژیم را بیش‌ازپیش تضعیف و سران این رژیم را وادار کرده به هر شکل ممکن زیر چتر حمایت‌های آمریکا باقی بمانند. از طرفی اتحاد بین چین و روسیه و پیوستن ایران به جمع این دو کشور بیم استحکام موج ضدآمریکایی را در منطقه خاورمیانه تقویت کرده است. ترس اسرائیل از تنهاماندن در منطقه، لابی صهیونیسم در آمریکا را وادار کرد تا شخصی را بر مسند ریاست‌جمهوری آمریکا بنشانند که همسو با سیاست‌های اسرائیل به عنوان حامی اصلی این کشور در منطقه خاورمیانه جانفشانی کند.

ترامپ نیز سرمست از این دوستی فقط به جنبه مادی آن دلخوش کرده زیرا لابی صهیونیسم تضمین خرج داخل مرزها را به او داده‌اند و عربستان هم تضمین هزینه‌های خارج از مرزها را. هرچند این اتحاد به نظر خطرناک می‌آید، ولی با ریشه‌یابی این‌گونه اتحادها که مبنای عقلایی ندارند، می‌توان به سستی آنها واقف شد. اجماع جهانی به‌خوبی در مسیری قرار گرفته که خطر تهدید صلح جهانی را برنتافته و به هر قیمتی در برابر ناقضان آن خواهد ایستاد. نمونه بارز آن، ایستادگی اتحادیه اروپا در مقابل آمریکا درباره برجام است.

یقینا اروپا نه به‌خاطر ایران که به‌خاطر حفظ صلح جهانی و صیانت از اقتدار خود با همه توان در مقابل این تصمیم خودمحورانه ترامپ خواهد ایستاد. در بی‌اساسی این اتحاد بد نیست به بخشی از صحبت‌های جنجالی «رند پال»، سناتور جمهوری‌خواه، که روز پنجشنبه سوم خرداد در نشست روابط خارجی سنای آمریکا سخنرانی کرده بود، اشاره شود. او در این سخنرانی به روابط تبعیض‌آمیز آمریکا با عربستان و اسرائیل درخصوص مسائل هسته‌ای و شروط ۱۲گانه پمپئو اشاره کرد: «باید بپذیریم موضوع خاورمیانه سه طرف دارد با اینکه ویکی‌لیکس از پرداخت هزینه‌های داعش از سوی عربستان پرده برداشت و درخواست جلوگیری از این حمایت را کرد، ترامپ بدون توجه به آن و با کمال تعجب از ایران می‌خواهد که از سوریه خارج شود». هدف این اتحاد ناموزون، کشاندن منطقه به جنگ‌های فرسایشی و نیابتی است که تأمین هزینه‌های آن نیز برعهده عربستان و متحدان بی‌خرد منطقه‌ای او واگذار شده است. بهترین استراتژی در مقابل این اتحاد بی‌دوام خویشتن‌داری، مماشات و حفظ صلح در منطقه خاورمیانه است. تنش‌زدایی و عدم ایجاد حساسیت، اتحاد داخلی توأم با هماهنگی همه نهادهای تأثیرگذار در پیشبرد سیاست خارجی، عدم دخالت قوای دیگر در سیاست‌هایی که مورد توجه و حساسیت سازمان‌های بین‌المللی است و تلطیف در اجرای سیاست‌های داخلی به‌ویژه در زمینه برخوردهای جزایی و قضائی که در نهایت به تقویت بنیه سیاسی و اقتصادی کشورمان منجر خواهد شد، بهترین راه‌حل مقابله با این مثلث شوم است.

politics@sharghdaily.ir

نامه سرگشاده داماد شاه به وزیر خارجه آمریکا

ایرانیان هرگز تسلیم نمی‌شوند

عکس: AP

شرق: گویی روزشمار تاریخ، چهار دهه به عقب کشیده شده و اردشیر زاهدی، سفیر ایران در آمریکاست و خطاب به وزیر خارجه آمریکا نامه‌ای سرگشاده نوشته و در آن از ایران دفاع کرده و به او درباره قلدری علیه ایران هشدار داده است.

آخرین سفیر ایران در آمریکا که مدتی نیز وزیر امورخارجه ایران بود، نامه را پنج روز پیش نوشته که روز جمعه در روزنامه نیویورک تایمز با عنوان آگهی چاپ شده است. در روزنامه‌های آمریکایی مرسوم است که اگر روزنامه حاضر به انتشار مطلبی در صفحه مقالات میهمان نشود، نویسنده می‌تواند با پرداخت هزینه و به‌صورت «آگهی» آن را منتشر کند. محتوای این نامه به‌شدت ایران‌دوستانه، به مذاق بسیاری از ایرانیان در شبکه‌های مجازی خوش آمده است.

اردشیر زاهدی که اکنون مقیم سوئیس است، نامه‌اش به مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا را با عنوان گربه رؤیای موش دارد (شتر در خواب بیند پنبه دانه) تنظیم کرده است. او نوشته که «در طول هزاران سال تاریخ خود، کشور من هرگز در برابر خارجی‌ها سرخم نکرده و تسلیم نشده است و در شرایط سخت متحد مانده است.» زاهدی اکنون در نهمین دهه عمرش به سر می‌برد. او در فاصله سال‌های ۵۱ تا ۵۷، سفیر ایران در ایالات متحده آمریکا بوده و قبل از آن هم به‌مدت پنج سال وزیر امورخارجه ایران بود. زاهدی در دوران کارش جزء اولین امضاکنندگان معاهده پیمان هسته‌ای نیز بوده و در تمام سال‌هایی که مذاکرات هسته‌ای ادامه داشت، در گفت‌وگوهای رسانه‌ای از فعالیت هسته‌ای ایران و تلاش کشور برای دستیابی به این انرژی دفاع کرده است.

ایران با عراق قابل مقایسه نیست

اردشیر زاهدی در نامه سرگشاده‌اش خطاب به پمپئو در نیویورک تایمز نوشته است: «قلدری به‌ندرت به نتیجه می‌رسد و در مورد ایران هیچ‌گاه به نتیجه نرسیده است. در طول هزاران سال تاریخ خود، کشور من هرگز در برابر خارجی‌ها سرخم نکرده و تسلیم نشده است و در شرایط سخت متحد مانده است. مستقل از عقیده خود درباره دولت کنونی ایران، مردم نجیب ایران زیر سایه تهدیدهای خارجی با هم متحد بوده و از سرزمین مادری دفاع کرده و می‌کنند. تاریخ به متجاوزان خارجی می‌آموزد که از افکار پوچ خود برای ویرانی ایران دست بردارند. «شتر در خواب بیند پنبه‌دانه»، ولی احدی قادر به خردکردن ایران نیست. با سرزمینی به وسعت ۶۳۶ هزار مایل مربع و ۸۲ میلیون نفر جمعیت، ایران با عراق قابل مقایسه نیست. ایران قادر خواهد بود در برابر حمله نظامی خارجی مقاومت کند. باید حمله غیرقانونی (آمریکا) به عراق را به یاد آوریم که بر اساس دروغ و اسناد تقلبی بود. آن حمله نه اجازه قانونی داشت و نه مشروعیت اخلاقی. نتیجه آن کشتار و ویرانی عظیم بود. صدها هزار مردم بی‌گناه کشته شدند و آینده و زندگی میلیون‌ها نفر ویران شد. براساس اظهار رئیس‌جمهوری ترامپ، باعث هدررفتن هفت تریلیون دلار آمریکا شد. آیا مغزهای آمریکا در سازمان سیا و وزارت خارجه، تاریخ را نمی‌دانند؟».

دفاع از حضور ایران در سوریه

زاهدی در میانه‌های این نامه به حضور ایران در سوریه و وضعیت یمن اشاره کرده و نوشته است: «ایران به‌خاطر حضور در سوریه محکوم می‌شود ولی اشاره نمی‌شود که ایران در سوریه به دعوت دولت قانونی کشور مستقل سوریه حضور دارد. (و بالعکس این) حضور ارتش‌های مخفی آمریکا و دولت‌های غربی در سوریه است که نقض قوانین بین‌المللی است. کشتار ادامه‌دار، بی‌رحمی و جنایات دیگر علیه مردم غیرنظامی یمن نه‌تنها جنایات جنگی هستند، بلکه حمله به بشریت نیز هستند. آیا قادر خواهیم بود که این بربریت را ببخشیم و فراموش کنیم؟ در ۲۳ و ۲۴ ماه می خبر اصلی بی‌بی‌سی یک گزارش دردآور بود که یک عروسی در دهکده یمنی را نشان می‌داد که در آن مردان، زنان و بچه‌ها مشغول جشن‌گرفتن ازدواج عزیزان خود بودند. آن روز قرار بود شادترین روز زندگی آنها باشد. در یک لحظه عربستان سعودی به دهکده حمله کرد و ۲۲ نفر را کشت. جشن تبدیل به عزا شد. چگونه می‌توان گرسنگی بچه‌ها و ویرانی یک کشور را توجیه کرد؟ کدام دیوانه مسئول این فاجعه بی‌سابقه است؟ آیا این عدالت غرب بیست‌ویکم است؟». زاهدی در بخش دیگری از این نامه به رابطه ۱۶۰ساله ایران و آمریکا اشاره کرده و نوشته «آمریکا و ایران ۱۶۰ سال پیش با هم دوست شدند. ذکر نام آمریکایی‌های بزرگی نظیر «هاوارد باسکرویل»، «مورگان شوستر»، «آرتور میلسپو»، «آرتور آپ‌هام پوپ» و «ریچارد فرای» هنوز احساسات گرم ایرانی‌ها را سبب می‌شود. حتی اگر یکی از امضاکنندگان برجام از آن کنار رود، برجام هنوز یک سند معتبر و لازم‌الاجراست. من برای پیروزی عقلانیت و غلبه بلوغ دیپلماتیک دعا می‌کنم. بدون شک شرایط اجتماعی ایران تکامل یافته و تغییر خواهد کرد. من امید و اعتماد زیادی به جوانان ایران دارم که شخصیت، هوش و لیاقت آنها آینده ایران را شکل خواهد داد. من خوشحال و امیدوارم وقتی می‌بینم که در چهار گوشه جهان، اکثریت کارشناسان منطقه واقعیات را روشن‌تر می‌بینند و از عزت و حقوق برادران و خواهران شریف من دفاع می‌کنند. من به نظرات آنها احترام گذاشته و قدردان آنها هستم».

دفاع از اتمی‌شدن

این نخستین‌بار نیست که زاهدی از فعالیت اتمی ایران دفاع می‌کند. او جزء کسانی است که مدافع دستیابی ایران به انرژی اتمی بوده و نسبت به اتهامات غرب در مورد برنامه هسته‌ای ایران انتقاد می‌کند. او پیش از این در مصاحبه‌ای گفته بوده «بزرگ‌ترین گرفتاری که برای مملکت ما هست و خارجی‌ها استفاده می‌کنند و می‌خواهند میان من و شما را به هم بریزند و از آب گل‌آلود ماهی بگیرند حق اتمی است». او با اشاره به امضای ان‌پی‌تی و تعهدنامه‌های بین‌المللی توسط ایران، به تسلیحات اتمی در دست سایر کشورهای منطقه خاورمیانه اشاره می‌کند و می‌گوید: «اسرائیل ۴۰ سال است که این را دارد و کسی حرفی نمی‌زند. هندوستان و پاکستان این دو امضا نکردند. این حق و حقانیت ایران است و باید به شما بگویم که گول نخورید و باید به شما بگویم که این اختلافات نباید آنچه را مربوط به ملت و خواهران و برادران ما است از بین ببرد. این مال تاریخ و آینده کشور است. گول نخورید که کاری بکنید که آیندگان به ما فحش بدهند». زاهدی در مصاحبه دیگری در اوج مذاکرات هسته‌ای نیز به ادعاهای غربی‌ها واکنش نشان می‌دهد و آن را خلاف واقع و وجدان می‌داند و می‌گوید آنها ابتدای تلاش ایران برای راه‌اندازی برنامه هسته‌ای برای نقش‌داشتن در این برنامه سخت رقابت داشتند.

سابقه تلاش برای اتمی‌شدن

برنامه هسته‌ای ایران اواخر دهه ۳۰ آغاز شده و سال ۱۳۵۳ با تأسیس سازمان انرژی اتمی ایران و امضای قرارداد ساخت نیروگاه اتمی بوشهر شکل جدی به خود گرفته. ایران در سال ۱۳۳۷ (۱۹۵۸) به عضویت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی درآمد و در سال ۱۳۴۷ (۱۹۶۸) پیمان عدم تکثیر سلاح‌های هسته‌ای (ان‌پی‌تی) را امضا کرد و دو سال بعد آن را در مجلس شورای ملی به تصویب رساند.

ساخت نیروگاه بوشهر که جدی‌ترین نماد تلاش ایران برای دستیابی به برنامه هسته‌ای است در سال ۱۳۵۴ با دستور مستقیم محمدرضا شاه پهلوی توسط شرکت‌های آلمانی آغاز شد و قرار بر این بود که تا پایان ۱۳۶۴ این نیروگاه به بهره‌برداری برسد اما وقوع انقلاب موجب خروج شرکت‌های آلمانی شد و ایران با روسیه این نیروگاه را به پیش برد.

یک مورخ در مورد نگاه شاه به موضوع اتمی نوشته «شاه اصرار داشته که تحت ان‌پی‌تی، چرخه سوخت داشته باشد و آمریکا می‌خواسته تأمین سوخت را تضمین کند یا حتی با چرخه سوخت ایران خارج از مرز موافقت کند»؛ این را آخرین شاه پهلوی در گفت‌وگو با هفته‌نامه «له‌اینفورماسیون» این‌گونه منتقل می‌کند. او در پاسخ به این سؤال که آیا ایران روزی به سلاح هسته‌ای دست خواهد یافت یا نه، گفته «قطعا و زودتر از آنچه کسی بتواند فکرش را بکند، اما برعکس هند ما اول فکر مردم خودمان را کرده‌ایم بعد فکر فناوری را، می‌توانید امروز نتیجه را ببینید». شاه همیشه به دستیابی دیگران از قبیل اسرائیل، هند و پاکستان به انرژی اتمی اشاره داشته و ایران را محق دستیابی به این انرژی می‌دانست.

رسانه‌های روس خبر دادند

توافق روسیه و اسرائیل درباره سوریه

شرق: سفیر روسیه در سازمان ملل از توافق برای مداخله‌نکردن نیروها در جنوب غرب سوریه خبر داد. «واسیلی نیبنزیا» با اشاره به خروج نیروهای ایرانی از منطقه جنوب و جنوب غرب سوریه گفت: «این توافق به‌زودی عملیاتی خواهد شد». به گزارش «ایلنا» به نقل از خبرگزاری «تاس»، سفیر روسیه در سازمان ملل گفته: «من اخبار را از طریق رسانه‌ها و جاهای دیگر درباره توافقی در موضوع مداخله‌نکردن در جنوب غرب سوریه شنیده‌ام و درک من این است که این توافق حاصل شده است. تا زمانی که این توافق اجرائی نشود، من نمی‌توانم پاسخ بدهم؛ اما می‌دانم طرف‌هایی که در رسیدن به این توافق دست داشتند، از نتیجه آن راضی هستند. اگر تا الان این موضوع عملیاتی نشده باشد، به‌زودی در آینده نزدیک عملی خواهد شد».

طرح ۷ماده‌ای چیست؟

روز گذشته برخی از رسانه‌های روسی از طرح هفت‌ماده‌ای میان روسیه و اسرائیل گفتند. اینکه در این طرح قرار است: «بشار اسد در قدرت بماند؛ به حضور نظامی ایران و حزب‌الله در سوریه خاتمه داده شود؛ اسرائیل به حملات نظامی خود به سوریه خاتمه دهد؛ حضور نظامی روسیه در سوریه تثبیت شود؛ در صورت لزوم مستشاران روسی و سازمان ملل در کنار سربازان سوریه در مرز این کشور با اسرائیل مستقر شوند؛ بعد از مدتی آمریکا هم به‌تدریج نیروهای نظامی‌اش را از سوریه خارج کند؛ عادی‌سازی روابط سوریه با اعراب انجام شود که با پول کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس، بازسازی سوریه و بازگشت آوارگان آغاز شود». حسین موسویان، دیپلمات سابق ایرانی، هم به ایلنا گفته است چند روز پیش او در کنفرانسی در اروپا از کارشناسان مطلع اروپایی شنیده که اسرائیل و روسیه در حال مذاکره درباره نهایی‌کردن طرحی در موضوع حل بحران سوریه هستند. همچنین روز گذشته «گری کورن»، سفیر اسرائیل در مسکو، به خبرگزاری تاس گفته دولت اسرائیل از موضع روسیه در قبال حضور نظامیان ایرانی در مرزهای اسرائیل و سوریه راضی است. به گزارش «ایلنا» کورن گفته است: «اسرائیل و روسیه مذاکرات فشرده‌ای درباره حضور نظامی ایران در سوریه داشته‌اند».

رایزنی اسد و پوتین

قبل از این میخائیل لاورنتیف، نماینده پوتین در امور سوریه، درباره گفت‌وگوی ولادیمیر پوتین و بشار اسد گفته بود که باید همه نیروهای خارجی از سوریه خارج شوند. آخر اردیبهشت بود که «بشار اسد» با «ولادیمیر پوتین» در شهر ساحلی سوچی دیدار کرد. خبرگزاری «اینترفکس» گزارش داده: «بیانیه پوتین درباره خروج نیروهای خارجی از سوریه به نیروهای آمریکا، ایران، ترکیه و حزب‌الله مربوط می‌شود». به گزارش «فارس» لاورنتیف گفته است: «روسیه آماده است هم‌زمان با باثبات‌شدن اوضاع در سوریه، فقط دو پایگاه خود را در این کشور حفظ کند».

پاسخ ایران چیست؟

بعد از رسانه‌ای‌شدن این گفت‌وگو این پرسش مطرح شد که منظور پوتین از نیروهای خارجی چیست؟ آیا این نیروهای خارجی شامل نیروهای روسی و پایگاه‌های نظامی روسیه هم می‌شود یا نه؟ اما همان زمان این گفته در ایران موضع‌گیری صریحی را به همراه داشت. مقامات ایرانی گفتند که به دعوت سوریه برای مبارزه با داعش و تروریسم در این کشور حضور دارند و تازمانی‌که تروریسم در منطقه باشد و دولت سوریه بخواهد، ایران در سوریه خواهد ماند. علی شمخانی، دبیر شورای‌عالی امنیت ملی، گفته است: «ما با درخواست دولت قانونی سوریه و برای کمک مستشاری به این کشور برای مبارزه با تروریسم حضوری محدود در سوریه داریم... . جمهوری اسلامی ایران امنیت سوریه را معادل امنیت خود تلقی می‌کند و از این نظر حفظ ثبات در سوریه برای جمهوری اسلامی ایران نیز یک دستاورد محسوب می‌شود. کمک‌های مستشاری ما نیز تازمانی‌که دولت این کشور درخواست داشته باشد، تداوم خواهد داشت. حضور ایران برخلاف حضور نامشروع آمریکا و برخی دیگر از کشورهای منطقه در سوریه، تحمیلی و حاصل تجاوز غیرقانونی نظامی نیست». روز جمعه «بشار اسد» در گفت‌وگو با «راشا تودی» تأکید کرده که هرگز هیچ‌یک از نیروهای ایرانی در سرزمین سوریه نبوده‌اند. مستشاران ایرانی در سوریه به نیروهای سوریه کمک می‌کنند.

روز گذشته ولید معلم، وزیر خارجه سوریه، گفت: «ایران حضور نظامی در سوریه ندارد و تنها مستشاران نظامی که در کنار نیروهای این کشور و با هماهنگی با ارتش آن فعالیت می‌کنند، در کشور هستند». به گزارش «ایسنا»، به نقل از سایت خبرگزاری رسمی سوریه، ولید معلم گفت: «تبلیغات رسانه‌ای غرب و آمریکا درباره حضور ایران نادرست است و برخلاف حضور ترکیه، آمریکا و فرانسه، حضور ایران در خاک سوریه قانونی است». وزیر خارجه سوریه تصریح کرد: «حضور نیروهای آمریکایی در سوریه غیرقانونی است و باید از منطقه التنف و سراسر خاک سوریه خارج شوند». معلم همچنین درباره توافق‌نامه در موضوع جنوب سوریه گفت، مادامی که نیروهای آمریکایی از منطقه التنف خارج نشده‌اند، چنین توافق‌نامه‌ای وجود نخواهد داشت. به گفته معلم اسرائیل برای ایجاد کمربند امنیتی برای خود و با حمایت از گروه‌های تروریستی توافق‌نامه سال ۱۹۷۴ را نقض کرده است. او ترکیه را دشمن متجاوز به سوریه خواند و گفت نه این کشور و نه ایالات متحده هیچ حقی ندارند که درباره هیچ‌یک از شهرهای سوریه مذاکره کنند. به گفته وزیر خارجه سوریه هنوز با نیروهای دموکراتیک سوریه که از طرف آمریکا حمایت می‌شوند، مذاکره‌ای را شروع نکرده‌ایم. تاکنون هیچ‌گونه توافقی درباره جنوب سوریه انجام نشده و ایران در این کشور هیچ‌گونه حضور نظامی ندارد.

رویداد

پیام شورای امنیت برای آمریکا چه خواهد بود؟

● قرار است اوایل تیرماه، نشست بعدی شورای امنیت سازمان ملل درباره بررسی اجرای قطع‌نامه ۲۲۳۱ برگزار شود. گفته می‌شود احتمال دارد این نشست مثل نشست قبلی به فضایی علیه آمریکا و خروج یک‌جانبه این کشور از برجام تبدیل شود و صدای واحدی در حمایت از برجام و ایران شنیده شود. به گزارش ایسنا، رئیس دوره‌ای شورای امنیت سازمان ملل اعلام کرده است، نشست این شورا در راستای بررسی اجرای قطع‌نامه ۲۲۳۱ مرتبط با برجام ۲۷ ژوئن (ششم تیرماه) برگزار خواهد شد.

آخرین نشست دوره‌ای شورای امنیت سازمان ملل متحد که در زمینه بررسی اجرای قطع‌نامه ۲۲۳۱ مرتبط با برجام تشکیل می‌شود، ۲۹ آذر ۱۳۹۶ تشکیل شد. تاکنون چهار نشست از زمان اجرائی‌شدن برجام در دی‌ماه ۱۳۹۴ از سوی شورای امنیت در راستای بررسی قطع‌نامه ۲۲۳۱ برگزار شده است. این نشست‌ها بر اساس برجام، هر شش ماه یک‌بار برگزار می‌شود. با توجه به مخالفت‌های جهانی نسبت به خروج آمریکا از برجام، به‌ویژه حمایت انگلیس، فرانسه، آلمان، چین و روسیه از این توافق پیش‌بینی می‌شود اعضای این شورا در مخالفت و انتقاد به خروج آمریکا سخنرانی کنند. علاوه‌بر پنج کشور عضو دائم شورای امنیت (آمریکا، انگلیس، فرانسه، چین و روسیه) کشورهای مصر، سنگال، اتیوپی، ژاپن، قزاقستان، اروگوئه، بولیوی، سوئد، ایتالیا، هلند و اوکراین، ۱۰ عضو غیردائم شورای امنیت را تشکیل می‌دهند. فضای حاکم بر نشست قبلی شورای امنیت سازمان ملل متأثر از تصمیم دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، بود که برخلاف گزارش‌های فصلی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، پایبندی ایران به برجام را اعلام نکرد و اکنون نشست بعدی سه هفته پس از آن برگزار می‌شود که ترامپ با وجود گزارش‌های متعدد آژانس مبنی‌بر پایبندی ایران به برجام و مخالفت صریح شش کشور دیگر عضو گروه ۱+۵ به طور یک‌جانبه از برنامه جامع اقدام مشترک خارج شده است. کشورهای اروپایی و اتحادیه اروپا از توافق برجام حمایت می‌کنند و برای حمایت از شرکت‌های اروپایی در برابر تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا مقرراتی مشابه قانون ۱۹۹۶ را اجرائی کنند؛ مقرراتی که چند روز قبل، وزیر امور خارجه فرانسه، آن را گام موفقی دانست. روز گذشته در نشست اجلاس جی۷ همه کشورهای صنعتی علیه سیاست‌های دونالد ترامپ موضع‌گیری تندی داشتند.